

Hellen Rinell
637 Shinsaiko
H I M E J I.
Japan.

Nr 108.

Göteborg den 26 april 1960.

Käraste lilla Hella!

Tack för hälsningen i flickornas brev i går! Boken gick samma dag, alltså i går. Men den hette inte alls så som du sa. Lars Svennerholm har gett ut en bok av det slaget och den heter "Lev ung längre!" Den kostar inb. inclusive omsättningseskatt kr. 15:10. Boken gick flyg och portot har jag betalt. För den pengan skulle jag annars köpt några gula rosor till min lilla "dålige" sväger, vilka han skulle tittat på på sina lediga stunder ett par dar. För han har väl sådana nu?

I går gick också de sista 2 burkarna kaffe av dom du haft stående här och som du betalade på den tiden, då dom inköptes. Portor gick till kr. 4:50. Vad kostar kaffet i Japan nu?

I söndags var jag bjuden till Frida och hennes systrar på middag. Av någon anledning kom jag att nämna att jag hade på burkar kaffe stående hemma, vilka jag skulle skicka till Japan i morron, dvs. följande dag. ~~Bakom den tiden~~ Då sa jag att kaffet kostar i Japan 23-24 kr. pr kg. Det tyckte dom var förfärligt och sa till Frida att det ville väl du skicka nogon burk till Hellen. Hon sa nog ja men vet ju i nästa ögonblick inte vad det handlar om. Sedan sa dom att det är kanske bäst att ge Ester en peng och hon ordnar det. Då jag gick fick jag 50:- kr., som jag i går satte in på din bok! Då jag sa att Oscar var klen så sa dom att då får han väl resa bort, så sa jag att det är inte så enkelt. På somrarna måste dom ju bort en tid, men nu går det nog ine. Bl.a. är det ju så dyrt. Då jag avväjde så sa dom att det kanske kunde bli ett litet tillskott till något som ni behövde i detta sammanhang. Nu kan du inte skriva till Frida, för hon har inget begrepp om detta. Du kan framföra ditt tack genom mej. Ibland får Frida någonting som man talar om på hjärnan och då nöter hon det jämt. Därför säger vi inte sådana här saker till henne. Man flickorna tycker att hon har ju råd till det och om hon vore som vanligt, så skulle hon så gärna vilja ge er en sån här gåva. Nu kan man utan vidare ta emot detta, då det kommer genom flickorna, för dom är ju närmaste arvingar. Och "förlusten" drabbar ju så småningom dom. Vad det är synn om Fridas förtjusande systrar. Dom har en tung lott. Att se sin rara syster sitta där och gå där i saknad av det mesta av sitt förstånd. Ibland är hon också - som alla åderförkalkade - ganska besvärlig. Ingeborg har dessutom en lång tid lidit av ischias med diskbräck och har åkt till sjukhus och fått behandlingar Och det är ju en Guds nåd att Maja - som ett par eller flera gånger opererats för cancer - håller så bra som hon gör. Hade dom inte varit två, så hade Frida nog inte kunnat vistas i sitt hem. En av dom ligger alltid hos henne och sedan har dom henne under ständig uppsikt antingen hos sej eller hos henne.

I förra brevet nämnde jag att David och jag varit på Vasa och hälsat på Josef Öhrnemans far. Den snart 100-åriga gudsmannen sa bl. a. ungefär så här: Ja, här sitter jag och väntar att Herren ska komma och hämta mej. Men jag tycker att Han dröjer. Jag ska säga att jag har haft det så svårt med att jag inte varit säker på att jag är ett riktigt Guds barn. Och nu kan jag inte läsa min bibel längre, för ögonen är svaga. Och jag kunde inte läsa Josefs brev i Veckotidningen. Men det var en vän här och läste det för mej. Jag har i alla fall ett litet förråd. Och Herren har ju sagt att Kommen till mig i alla som arbeten och ären betungade osv. och så har han också sagt Den till mig kommer skall jag sannerligen inte kasta ut. Och vid detta vilade den gode gamle mannen. Den dagen var han i sängen på grund av någon temperaturstegring. Annars är han uppe på dagarna. David bad till Gud. Och när vi gick klappade han mej på kinden. Han var så bekymrad för Solveig fastän han säkert inte får veta allt. Han sa att hans hustru dog i samma sjukdom. Ja, den sjukdomen är det många om. Vi får väl alla vara tacksamma åt vi genom ett ganska långt liv inte ännu drabbats så hårt. Mamma hade det ju så lindrigt. På tal om dyra matpriser, så vore det intressant om du vid tillfälle ville låta mej veta vad de vanligaste matvarorna kostar. Bara för jämförelse, då man talar om saken.

Påskafteon for vi till Borås. Där hade vi det trevligt som vanligt. Jag är så tacksam att också Ebba och Ludde tycker att det är roligt att fara till Olles. Aina är ju korrespondent i en stor agenturfirma. Hon har varannan lördag fri. Och påskafteon råkade får hennes del vara en sån lördag. Och det var ju bra för oss också.

Några möten går jag knappast på i Borås. Aina och Olle måste ju ibland. Som du väl vet reser David åt i juni, troligen efter konferensen. Han har ju returbiljett som räcker 1 år. Och han måste vara ute senast 30 juni eller 1 juli. Och det är ju oerhört intressant för honom att vara i Kongo den stora dagen, självtändighetsdagen, som ju skall inträffa den 30/6. Hoppas att allt går lugnt och bra. Lisa ska väl vara hemma under höstterminen antar jag. Om jag uppfattat det rätt, så har hon klarat av religionshistoria under höstterminen f. å. och håller nu på med etnografi och i höst tar hon itu med franska. Etnografien handlar inte om föremål, tror jag, utan om ordspråk. Jag får väl höra lite närmare om det här är rätt, när hon kommer hit i slutet av nästa vecka. Söndagen den 8 maj skall Lisa tala på kvinnoförbundets årshögtid här i Gbg. Och hon skall bo hos mej. Det ska bli roligt.

I går var jag på ett intressant möte i Betlehemskyrkan och hörde miss Dorothy Kerin från England, tolkad av en frälsningsofficer, som är hennes sekrl under denna utländska resa. Detta möte var anordnat av Göteborgs Predikantförening.

Det var en strålande människa, denna Dorothy Kerin. Ni har väl läst eller hört om henne. Hon blev som barn eller mycket ung helbrägdagjord. Och sedan dess har hon levat för och hjälpt sjuka människor. Hon är så anspråkslös och ödmjuk men har tydligen en särdeles Gudagåva i sina händer. Någon av Englands biskopar har sagt om henne att hon är århundradets märkligaste kvinna. Förra gången hon var i Sverige talade hon i Engelbrektskyrkan i Stockholm. Och kyrkoherde John Nilsson där har skrivit förordet till hennes senaste bok om under i denna tid. Hon har flera sjukhem - jag tror att dom sa 7 - och håller nu på att bygga en kyrka. Hon anser att alltsamman hör hemma i kyrkan. Annars är det ju mest Sydafrika som fångar ens intresse. Jag hörde här om dan Per Västberg och i söndags kväll var jag på studentkåren och hörde en diskussion om Sydafrika eller om det hette "Svart och vitt i Sydafrika". Inledare Hans Beukes, Gunnar Hjelander och Per Engdahl. E. representerade SA. Minninte plats med mer nu. Återkommer om jag kommer ihåg det nästa gång jag skriver. Nu hoppas jag att ni är ett stycke på bättringsvägen och hälsar er så kärt!

Dulga